

Αλεξανδρούπολη 17 Απριλίου 2023,

Αγαπητό μου ημερολόγιο,

Πάει καιρός από την περασμένη φορά που σου έγραψα, όμως ένιωσα την ανάγκη να σου γράψω σήμερα, διότι τον τελευταίο καιρό με απασχολεί ένα θέμα. Αναφέρομαι στο σχολείο και συγκεκριμένα στις -μη υγιείς- σχέσεις που αναπτύσσονται ανάμεσα στους εκπαιδευτικούς και τους μαθητές. Όσο περνάν τα χρόνια γίνεται ευκολότερο να καταλάβω συμπεριφορές ανάμεσα στα μέλη της σχολικής κοινωνίας.

Ως μαθήτρια, πλέον ένα μεγάλο ποσοστό της καθημερινότητάς μου, το περνάω στο σχολείο αλληλεπιδρώντας με συνομήλικους μου και μη. Αυτό σημαίνει πως ο σχολικός χώρος πρέπει να είναι ένας χώρος ασφάλειας και άνεσης για τους μαθητές. Δυστυχώς, στις μέρες μας πολλά παιδιά, ανάμεσά τους και εγώ, δεν μπορούμε να δούμε αυτή την κοινότητα ως έναν χώρο με άτομα που μπορούμε να εμπιστευτούμε. Για παράδειγμα, εδώ και μερικούς μήνες δέχομαι λεκτική βία από μερικούς συμμαθητές μου και πριν λίγες μέρες βρήκα το θάρρος να απευθυνθώ σε έναν καθηγητή μου για αυτό το θέμα, γιατί δεν είχα την άνεση να μιλήσω στους γονείς μου. Λοιπόν, δεν εξελίχθηκε όπως περίμενα, είπα στον καθηγητή μου για το πώς έχει η κατάσταση και το μόνο που μου είπε είναι ότι έτσι είναι ο χαρακτήρας των συγκεκριμένων παιδιών και ότι δεν μπορεί να κάνει κάτι για αυτό. Μετά από αυτό συμπεράνα ότι έκανα λάθος και πίστευα πως κάποιος καθηγητής θα με βοηθούσε πραγματικά. Πολλοί θα μου έλεγαν ότι δεν είναι ίδιοι όλοι οι καθηγητές και πως θα μπορούσα να μιλήσω σε κάποιον άλλο. Μετά από αυτό δεν μπορώ πλέον να ξαναεμπιστευτώ κάποιον για ένα τόσο σοβαρό ζήτημα. Πιστεύω ότι κάθε καθηγητής σε κάθε σχολείο πρέπει να είναι διαθέσιμος προς τους μαθητές. Είναι σημαντικό να νιώθουμε ότι υπάρχει ένας άνθρωπος με τον οποίο μπορούμε να μοιραστούμε τις ανησυχίες, τα ερωτήματα, τους προβληματισμούς μας. Η διαθεσιμότητα κάποιου καθηγητή σχετίζεται, επίσης, με μία πολύ σημαντική ανάγκη των μαθητών. Την ανάγκη να έχουμε κάποιο άτομο, εκτός του οικογενειακού πλαισίου, στο οποίο να μπορούμε να στηριχθούμε συναισθηματικά.

Να μοιραστούμε τυχόν θέματα που μας απασχολούν και καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε μαζί με τη βοήθεια του καθηγητή. Για να επιτευχθεί πλήρης εμπιστοσύνη ανάμεσα στους μαθητές και στους καθηγητές πιστεύω πως πρέπει να γίνουν ομιλίες από ειδικούς με σκοπό να κατευθύνουν τους εκπαιδευτικούς για το πώς θα μπορούσαν να μετατρέψουν το σχολείο σε έναν χώρο εμπιστοσύνης για τους μαθητές. Έπειτα οι καθηγητές θα μπορούσαν να μιλήσουν στους μαθητές και να τους πουν ότι αν οποιαδήποτε στιγμή τους προβληματίζει οποιοδήποτε πρόβλημα, μπορούν να απευθυνθούν χωρίς δισταγμό σε κάποιον καθηγητή τους ώστε να βρεθεί μια λύση στο ζήτημα. Όταν ένας μαθητής εμπιστεύεται κάτι που τον απασχολεί σε έναν καθηγητή του, ο εκπαιδευτικός από μεριάς του πρέπει να δείξει ότι ενδιαφέρεται σε αυτά που του λέει και πως είναι πρόθυμος να τον βοηθήσει. Έτσι ο μαθητής θα έχει την άνεση να μιλήσει ξανά για ζητήματα που τον απασχολούν στον καθηγητή του και θα έχει κάποιο άτομο εμπιστοσύνης εκτός οικογενειακού περιβάλλοντος. Νομίζω πως είναι ώρα βάλω μια τελεία στον ογκώδη μονόλογό μου και να πάω να ξεκουραστώ.

Καληνύχτα,

Βα.....